

dette Ændringsforslag skal jeg anbefale til Vedtagelse.

Ændringsforslag Nr. 31 er af rent formel Natur. Det gaar ud paa at indsætte i § 29, 3die Stykke, 5te Linie, „Kommunalbestyrelsen“ i Stedet for „Sogneraadet“, fordi det er en Bestemmelse, der gælder ikke blot for Landet, men ogsaa for Byerne.

Ændringsforslag Nr. 33 til § 34 ændrer et Forhold i Lovforslaget, hvor det hedder: „Naar der til Politiet sker Anmeldelse af Overtrædelse af nærværende Lovs Bestemmelser, skal der gives Anmelderen Underretning om, hvad der er foretaget i Sagen“. Dette Spørgsmaal har været drøftet en Del i Udvalget, og der har fra enkelte Sider været rejst Betænkelighed ved, at enhver privat Anmelder kunde forlange saadanne Oplysninger. Udvalget har derfor samlet sig om en ny Affattelse, der lyder saaledes: „Naar offentlige Myndigheder eller private Korporationer anmelder Overtrædelser af nærværende Lovs Bestemmelser til Politiet, skal der paa derom fremsat skriftlig Begæring gives Anmelderne Underretning om, hvad der er foretaget i Sagen“. Det indskrænkes altsaa til kun at gælde offentlige Myndigheder, f. Eks. kommunale Raad, og private Korporationer, altsaa samfundsmæssige Sammenslutninger af enhver Art, men ikke private Personer, som anmelder.

Ændringsforslag Nr. 34 til § 36 er ogsaa stillet af hele Udvalget og gaar ud paa at mildne en Bestemmelse, som ellers kunde ramme Værten i en af de i denne Paragraf omtalte Beværtninger ret stærkt. Ændringsforslaget gaar ud paa, at sidste Punktum ændres til: „Det samme gælder, forsaavidt Værten eller nogen af Betjeningen gentagne Gange har vist sig beruset i Forretningen, eller forsaavidt Værten oftere har vist sig beruset paa andre offentlige Steder.“ I selve Lovforslaget hedder det, hvis Værten eller nogen af Betjeningen har vist sig beruset paa offentlige Steder, altsaa ikke blot i Forretningen, kunde en saadan Beværtning sættes under Politiets Tilsyn, og i Tilfælde af Gentagelse er Bevillingen forbrudt. Nu har man i Udvalget gjort den Betragtning gældende, at en Vært ikke altid kunde have Ansvar for, hvad nogen af hans Betjening foretog sig paa helt andre offentlige Steder, uden at han var vidende derom, og at det vilde ramme ham lidt haardt, hvis Lovforslagets Bestemmelser skulde opretholdes. Udvalgets Medlemmer er derfor gaaet med til at mildne dette Forhold noget ved den ændrede Affattelse af § 36.

Ændringsforslag Nr. 36 har jeg allerede

omtalt, idet det knyttede sig til Ændringsforslag Nr. 16 til § 17. Her er altsaa Tale om at udstemme et lille Stykke af § 42, hvori det hedder: „Naar Bevilling til Gæstgiver- eller Beværterdrift udløber og ikke efter Ansøgning fornyes, er Bevillingsmyndigheden pligtig paa Ansøgerens Begæring at oplyse Grunden til Ikke-Fornyelsen. Har denne sin Grund i, at Ansøgeren ikke findes at opfylde den i § 4, Nr. 6, for Opnaaelse af Bevilling satte Betingelse, kan Ansøgeren inden 1 Maaned efter at være gjort bekendt med denne Begrundelse indanke Sagen for Overbevillingsnævnet (§ 21), som træffer den endelige Beslutning om, hvorvidt Fornyelse skal finde Sted eller ikke“. Da denne Bestemmelse ikke fandtes i den Indstilling fra Ædruelighedskommissionen, som Indenrigsministeren i alt væsentligt har fulgt, vilde det være inkonsekvent at opretholde den her, og Flertallet foreslaar derfor at lade den udgaa.

Ændringsforslag Nr. 37 til § 43 gaar ud paa at klargøre, hvem der skal fastsætte Erstatningen i Tilfælde af, at en Bevilling udløber, der er givet under den Forudsætning, at der er lovet Erstatning, hvis den ikke fornyes. Der staar ikke i Lovforslaget, hvem der skal fastsætte Erstatningen i et saadant Tilfælde. Det er jo Kommissionen, som skal tilkende Erstatning i Tilfælde af Ekspropriation. Den i Ændringsforslaget foreslaaede Bestemmelse er altsaa ganske nødvendig i Henhold til Lovforslaget og virker ikke i nogen Henseende indgribende.

Jeg skal til Slutning omtale et enkelt Ændringsforslag, som er stillet af et andet Flertal end det, jeg flere Gange har nævnt, et Flertal paa 8 af Udvalgets 15 Medlemmer. Der er altsaa et Mindretal paa 7 Medlemmer, som ikke ønsker dette Ændringsforslag vedtaget, og til dette Mindretal slutter jeg mig. Jeg skal for øvrigt ikke som Ordfører omtale Mindretallets Ændringsforslag, men til dette vil jeg knytte nogle enkelte Bemærkninger. Det angaar en Bestemmelse i Lovforslagets § 14, 4de Stykke, hvori det hedder: „Den, der driver Erhverv ved Beværtning eller Gæstgiveri eller ved Handel med stærke Drikke, eller som i væsentlig Grad har sin Indtægt af saadan Næring, kan ikke være Medlem af Bevillingsnævnet“. Nu har et Flertal paa 8 Medlemmer stillet Forslag om, at denne Bestemmelse udgaar. Jeg skal i Anledning deraf oplyse, at denne Bestemmelse er indsat af Ædruelighedskommissionen med et meget stort Flertal. Forslaget derom blev stillet af 14 af Ædruelighedskommissionens 17 Medlemmer, altsaa kun 3 af Kommissionens 17 Medlemmer har